

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Austrian Airlines AG

Žalovaný: TW

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91,

musí být vykládány v tom smyslu, že

repatriační let organizovaný členským státem v rámci konzulární pomoci v návaznosti na zrušení letu nepředstavuje „[přesměrování] za srovnatelných dopravních podmínek [...] na [...] cílové místo určení“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, který musí provozující letecký dopravce nabídnout cestujícímu, jehož let byl zrušen.

- 2) Článek 8 odst. 1 nařízení č. 261/2004

musí být vykládán v tom smyslu, že

cestující, který se musel po zrušení svého zpátečního letu sám zaregistrovat na repatriační let organizovaný členským státem v rámci konzulární pomoci, a z tohoto důvodu zaplatil tomuto státu povinný příspěvek na náklady, nemá nárok na náhradu těchto nákladů ze strany provozujícího leteckého dopravce na základě tohoto nařízení.

Naproti tomu takový cestující může v řízení před vnitrostátním soudem uplatnit, že provozující letecký dopravce nesplnil ani povinnost nahradit pořizovací cenu letenky za část nebo části cesty, které nebyly uskutečněny nebo se staly nepotřebnými ve vztahu k původnímu cestovnímu plánu, ani povinnost poskytnout pomoc, včetně své informační povinnosti podle čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, a to za účelem získání náhrady škody od tohoto provozujícího leteckého dopravce. Taková náhrada však musí být omezena na to, co se s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu jeví jako nezbytné, vhodné a přiměřené k vynahrazení selhání uvedeného provozujícího leteckého dopravce.

(¹) Úř. věst. C 191, 10.5.2022.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. června 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – Prestige and Limousine, SL v. Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Věc C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Článek 107 odst. 1 SFEU – Služba pronájmu osobních vozidel s řidičem – Povolovací režim, který zahrnuje kromě povolení k poskytování městských a meziměstských přepravních služeb na celém území státu vydání druhé licence na poskytování městských přepravních služeb v metropolitní oblasti – Omezení počtu licencí na služby pronájmu vozidel s řidičem na jednu třicetinu licencí na taxislužbu“)

(2023/C 261/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Prestige and Limousine, SL

Žalovaní: Àrea Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Výrok

- 1) Článek 107 odst. 1 SFEU nebrání právní úpravě, která se použije v určité aglomeraci, jež stanoví, že k výkonu činnosti pronájmu vozidel s řidičem v této aglomeraci je kromě státního povolení požadovaného pro poskytování městské a meziměstské služby pronájmu vozidel s řidičem zapotřebí zvláštní povolení, a počet licencí na takové služby je omezen na jednu třicetinu licencí na provozování taxislужby vydaných pro uvedenou aglomeraci, pokud tato opatření nezahrnují použití státních prostředků ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 49 SFEU nebrání právní úpravě, která se použije v určité aglomeraci, jež stanoví, že k výkonu činnosti pronájmu vozidel s řidičem v této aglomeraci je kromě státního povolení požadovaného pro poskytování městské a meziměstské služby pronájmu vozidel s řidičem zapotřebí zvláštní povolení, pokud se toto zvláštní povolení zakládá na objektivních, nediskriminačních a předem známých kritériích, která vylučují jakoukoli svévoli a nepřekrývají se s kontrolami, které již byly provedeny v rámci vnitrostátního řízení o vydání povolení, avšak která odpovídají zvláštním potřebám této aglomerace;
- 3) Článek 49 SFEU brání právní úpravě, která se použije v určité aglomeraci, jež stanoví omezení počtu licencí na služby pronájmu vozidel s řidičem na jednu třicetinu licencí na provozování taxislужby vydaných pro uvedenou aglomeraci, jestliže není prokázáno, že toto opatření je způsobilé zajistit soudržným a systematickým způsobem dosažení cílů řádného řízení přepravy, dopravního provozu a užívání veřejného prostoru v této aglomeraci, jakož i ochrany jejího životního prostředí, ani že nepřekračuje meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. června 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu (Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – E. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Věc C-322/22 (¹), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(„Řízení o předběžné otázce – Zásada loajální spolupráce – Zásada efektivity – Daň vybraná členským státem v rozporu s unijním právem – Rozpor konstatovaný v návaznosti na rozsudek Soudního dvora – Nárok na vyplacení úroků z přeplatku na dani – Vnitrostátní právní úprava, která omezuje nárok na vyplacení úroků na období do třicátého dne od zveřejnění rozsudku Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie“)

(2023/C 261/27)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: E.

Odpůrce: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

za účasti: Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców